

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 277

2015. gada Oktobris

Bezmaksas

Viena pēc otras no koka krīt dzeltenas lapas. Tādā kā krāšņā dejā tās krīt un nepazīst bailes no nedrošības. Tās vienkārši ļaujās vējam...

Pasaule paliek krāsaina. Un līdz ar krāsaino nāk aukstums un lietus. Tikai viens mirklis un viss...Ar košām krāsām daba māj ar roku un atvadās, lai dotos baltajā sastingumā.

Nekas vairs nepaliks. Viss nokritīs un sakaltīs. Tāpat kā ikviena dzīve iesākas, mūžs paiet. Katram sākumam ir beigas. Un, ja reiz šīs beigas agri vai vēlu pienāks, tad jau ir jēga piepildīt katru mirkli. Piepildīt tā, it kā tas būtu pēdējais, jo kamēr šķiet būs vēl un vēl, izzūd mirkļa burvīgums, un iezogas ikdienas pelēcība.

Tā jau saka, ka "katrs mirklis ir zelta vērts". Varbūt zeltainās lapas krītot no koka par to nemitīgi atgādina? Un tādā kā dejā atvadās no sava pierastā koka, kurš pavasarī tām deva dzīvību un nu dodas tālāk pie zemes. Bez bailēm, bez

izmisuma, bez nožēlas.

Lapu lidojums ir skaists un krāšņs. It kā viens mirklis bet tajā pašā laikā mūžība...

Tā arī mēs atnākam un aizejam, un nekas nekad nepaliek uz vietas. Var skatīties uz to ar skumjām, ar apbrīnu, ar prieku vai ar nožēlu. Lai vai kā, neko nevar apstādināt. Neko nevar ielikt "stop" kadrā.

Varbūt būtu vērts mēģināt tikpat krāšņi izdzīvot dzīvi- kā lapa atvadoties no sava koka, kad pienācis laiks lidojumam, ja reiz viss parādās un pazūd?

Varbūt šis dzīves lidojums patiešām ir kā krāsaina deja, kas nodejota nevēloties paturēt itin neko...jo paturams jau nav nekas. Bez īpašām cerībām iegūt un bailēm pazaudēt. Palikt brīvajā kritienā. Netaisīt acis ciet un nebaidīties. Nepretoties.

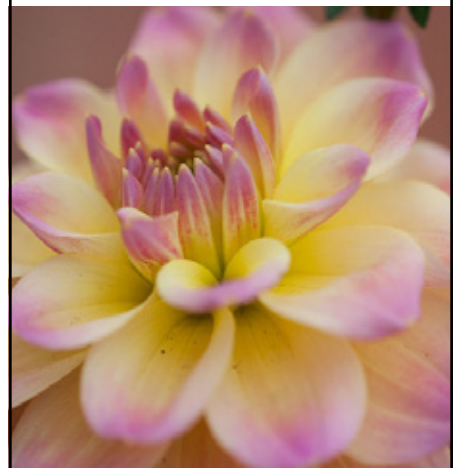
Lai tev krāsains un piepildīts rudens!

Mareks Liepa

Ar prieku sirdī
Iesim rudenot,
Krāsu putenī
Putenot.
Savāksim sevī
Visas krāsas
Un lapu vieglumu,
No dvēseles aizdzīsim
Skumjas un drūmumu.
/B.Debeļska/

Apsveicam oktobra jubilārus

Marijanna Čakša 95
Vera Pozņakova 85
Rūta Melbārde 80
Juris Dolgojs 70
Jānis Asītis 65
Bogdans Vepriks 60
Gaida Bērziņa 55
Jānis Gudakovskis 55
Vanda Kalniņa 55
Ivars Kiseļovs 55
Inguna Ekkerte 50
Renāte Streile 50

IESKANDINĀM JAUNO MĀCĪBU GADU

Mūzikas un mākslas skolas jaunie mākslinieki.

Klāt 1.septembris, un tas ir jaunā mācību gada sākums arī Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā. Nedaudz lietais un apmācies bet prieka un cerību pilns. Domas vēl kavējas smaržīgajā vasarā, tās piedziņojumos un atpūtā, bet skolotāji jau aicina uz jaunām atklāsmēm un sasniegumiem cerībā, ka bērniem būs vislabākie nodomi-kā es mācišos, kādus tik darbiņus paveikšu...Jācer, ka daža laba lielais slinkums pa vasaru būs pagaisis, un domas ļaus radoši izpausties un gūt panākumus.

Šogad mācības 1.septembrī uzsāka 99 audzēkņi profesionālās ievirzes izglītības programmās-60 mūzikas nodaļā un 39 mākslas nodaļā. Interēšu izglītības programmas mācīsies 21 audzēknis. 2015.gada pavasarī un rudenī kopā esam uzņēmuši 38 jaunus audzēkņus- 12 mūzikas nodaļā, 16 mākslas nodaļā un 10 dažādās interēšu izglītības programmās. Skolā strādā 16 pedagogi. Iepriecina, ka šogad darbu uzsāk jauna klavierspēles skolotāja Eva Stirāne, mūsu skolas absolvente. Novēlam viņai skanīgu, radošu un enerģijas pilnu šo pirmo darba gadu!

„Mūzika ir jābaida”- tā teicis Kaspars Zemītis, viens no izcilākajiem akustiskās ģitāras meistariem Latvijā, kurš šogad 1.septembra svinīgajā pasākumā viesojās mūsu skolā. Viņš

ir daudzpusīgs un pieprasīts mūziķis, kas muzicē dažādos žanros un sastāvos. Mums visiem viņš sagādāja patīkamu pārsteigumu demonstrējot virtuozu un netradicionālu ģitāras spēli.

Jaunajā mācību gadā skolas kolektīvs ir gatavs radošam un neatlaidīgam darbam. Ar jaunām iecerēm un idejām

mūs visus iedvesmo skolas direktore Vita Ervalde, kuras plānos jau ir pasākumi audzēkņiem, dažādi pieredzes braucieni talantīgākajiem un čaklākajiem, kā arī mācību ekskursija uz Talsiem un Enguri. Jaunajiem māksliniekiem kā katru gadu plānota noslēguma darbu izstāde pašvaldībā. Nevaru nepieminēt mūsu skolas lepnumu, jauno komponistu Ernestu Valtu Cirteni, kurš septembrī uzaicināts uz bērnu koru dziesmu jaunrades konkursu „Gaisma sauca” Alojā. Gaidīsim arī citus jaunus talantus, kuri sekos Ernesta Valta piemēram.

Mūsu darbā ļoti svarīga ir vecāku loma un viņu atbalsts. Jo tikai sadarbībā ar vecākiem bērnam ir vieglāk apgūt jaunas zināšanas un pieredzi, tāpēc novēlu jaunajā mācību gadā vecākiem izturību, pacietību un mīlestību bērnu talantu izkopšanas procesā. Savukārt kolēģiem novēlu nepaļauties rutīnai, dažkārt paskatīties uz pasauli bērna acīm un atrast to, ko varbūt vēl nesam atraduši, bet kas ir nepieciešams mūsu radoši emocionālajā un atbildīgajā darbā.

Klavierspēles skolotāja, kultūras metodiķe Ilva Kaulača.

Kaspars Zemītis sniedz koncertu.

OLIMPISKĀ DIENA „TAURENĪTĪ”

Latvijas Olimpiskās komitejas (LOK) organizētā „Olimpiskā diena 2015” šogad notika 348 norises vietās visā Latvijā un kopā pulcēja jaunu dalībnieku rekordu. „Olimpiskās dienas 2015” rīta vingrojumā piedalījās jau vairāk kā 100-350 dalībnieku.

Popularizējot Olimpisko kustību, kuras pamatā ir nezūdošas Olimpiskās vērtības – draudzība, cieņa un izcilība, starptautiskā Olimpiskā komiteja aicina katru valsti organizēt „Olimpisko dienu.” Šogad Latvijas „Olimpiskā diena 2015” notika 25. septembrī, un tās devīze ir „Nebrīnies. Piedalies!” Šī diena tika veltīta Olimpiskā sporta veida – basketbola popularizēšanai. Vienlaicīgi visās Latvijas „Olimpiskās dienas 2015” norises vietās pasākums sākās ar Olimpisko rīta vingrošanu. Tā mērķis- dalībnieku pamodināšana un sagatavošana turpmākās dienas aktivitātēm, kā arī atgādinājums par pareizi veiktu rīta vingrošanu kā ļoti svarīgu ikdienas sastāvdaļu.

25. septembra rīts mūsu pirmsskolas izglītības iestādē iesākās līdzīgi kā daudzās citās skolās mūsu valstī. Tāpat kā iepriekšējos gados, Olimpiskā diena sākās ar tradicionālo kopējo rīta vingrošanu, kurai mēs cītīgi divas nedēļas no rītiem mācījāmies vingrojumu kompleksu. Pēc kopīgas rīta vingrošanas bērni ar lielu entuziasmu piedalījās

daudzveidīgās stafetēs ar basketbola bumbām, lielāko grupu bērni stafetē „Lidojošā bumba” mēģināja trāpīt basketbola bumbas basketbola grozā, savukārt stafetē „Atsperīgā bumba” bērni vadīja basketbola bumbas starp konusiem, stafetē „Zibenīgā bumba” bija nepieciešams ātrums, lai basketbola bumbu nogādātu līdz aplim, bet stafetē „Saspēle pa divi” – precizitāte, bumba jāmet draugam. Te bija iespēja parādīt veiklību, gan izveicību, gan pa-

cietību. To visu bērni veica komandā, kur liela loma bija drauga atbalstam. Uzvarēja, protams, draudzība. Mazāko grupu bērni darbojās ar mazāka izmēra bumbām, centās tās iemest krāsainos spainīšos. Katrs bērns, kurš piedalījās saņēma Starptautiskās Olimpiskās komitejas Sertifikātu un hantelītes. Bet katra grupiņa dāvanā saņēma: spēkam - rupjmaizi, veselībai - medus trauku, kuru iestādei dāvināja Roņu ģimene. Kopīgā darbošanās radīja bērniem prieku un pozitīvas emocijas. Arī dabas māte mūs palutināja ar jauku laiku!

Šajā mēnesī mūsu pirmsskolas izglītības iestādes bērni un pieaugušie piedalījās Eiropas Sporta nedēļā, veicot katru dienu rīta rosmes grupiņās.

Eiropas sporta nedēļa norisinājās no 7.-13. septembrim visās Eiropas savienības dalībvalstīs. Šī nedēļa ir jauna Eiropas Komisijas iniciatīva, kuras mērķis ir veicināt sportu un fiziskās aktivitātes un vairot izpratni par to priekšrocībām.

Tās ietvaros tika organizēti gan jauni pasākumi, gan izmantotas jau esošās iniciatīvas, kas jau tagad veiksmīgi tiek īstenotas fizisko aktivitāšu veicināšanai. Eiropas sporta nedēļas sauklis ir “Esi aktīvs!” (#BeActive).

VPII sporta skolotāja
Aelita Lazdiņa

Radošie darbi Dzejas dienās

Vēl dārzos zied pēdējie ziedi –
Rudens klāt!

Vāverītes čaklās
Rudens bagātību vāc.
Lai tās auksto ziemu
Droši izturēt var.

Dzērvēs kārtojas kāšos,
Uz dienvidiem dodas tās.
Sveikas tās māj mums –
Līdz pavasarim – atā!

Krista Streile, 6. kl.

Īsts draugs

Īsts draugs tevi neaprunās,
Teiks acīs, ja kas nepatiks.
Īsts draugs neliks justies tev slikti
Un neskatīsies uz tevi nikni.

Īsts draugs grūtā brīdī roku sniegs,
Kad tu smiesies, viņš līdzī smies.
Kad grūtā brīdī raudāsi,
Galvu uz drauga pleca noliksi.

Īstus draugus nevar iemainīt
Pret citiem, nevar samainīt.
Draugs ir dzīves vērtība,
Kas tiešām ir ļoti vērtīga.

Elīna Vosveniece, 8. kl.

Skola

Šodien ārā saule spīd,
Rīt jau laikam lietus līs.
Paķer līdzī savu somu,
Šodien dosimies uz skolu!
Sēdīsimies solā savā!
Un! Dzinn-dzinn!
Zvans!

Mācīsimies braši, braši
Un vēl sportā skriesim aši!
Telefons mums tiešām lieks,
Mācīties mums ir liels prieks!
Sēdīsimies solā savā!
Un! Dzinn-dzinn!
Zvans!

Alise Trence, 5. kl.

Vasaras beigas

Vasara jau atkal galā,
Bērniem darbi jāliek malā.
Pirmais septembris – jau skola,
Bērniem pasliktinās oma.

Nevēlas no rīta celties –
Bērns vēl grib pa gultu velties.
Skolotājas ļoti bargas,
Darba dienas ļoti grūtas.

Labāk palikt vasarā
Tā kā jaukā pasakā.
Nebij` pienākumu man,
Vasara bij` forša gan!

Ralfs Kriškāns, 6. kl.

Lietus

Jau atkal līst,
Debesis plīst!
Rudens nāk,
Lapas krīt!
Uz skolu jāiet jau rīt!

Sēžos pie galda,
Kur grāmatas valda.
Skatos pa logu –
Tur līst un līst.

Peļķes rodas,
Cilvēki garām tām dodas.
Manī skumjas rodas,
Jo līst un līst...

Morics Ločmelis, 6. kl.

Manas domas, ejot uz skolu

Ejot no rīta uz skolu,
Redzu, kā mainās laiks.
Un mēs tam maināmies līdzī

–
Paliekam lielāki, gudrāki.
Mainās mūsu sapņi,
Kādi mēs esam un būsim?
Vai saprasties varam,
Vai draudzēties gribam,
Vai strīdus piedot varam?
Vēl daudz mums jāaug ir pa-
šiem.

Arita Semjonova, 6. kl.

Rudens

Jau lapas krāsoties sāk,
Un bērni uz skolu nāk.

Rudens krāsas

Piemājas kļavā dzeltēt sāk lapas,
Tā ir zīme, ka rudens tepat.
Aizlido stārķu un dzērvju bari,
Iet skolnieks ar asteru pušķi šepat.

Daba ir klusa un smagnēja dus,
Ražu briedinot laukos un dārzos.
Dzestros rītus un vakarus tumšos,
Ietinot miglas vālos tik baltos.

Birzītē cepurē saulojas beka,
Purvmētrās dzērvene smaida –
Tās sapņainās rudens krāsas,
Kas priecē un kņudina sirdi.
Ance Ikauniece, 8. kl.

Vasaras naktī

Kad lietus naktī ļoti lija,
Zāle zaļāka tad bija.
Un, tik zaļu skatu redzot,
Gribējās to uzgleznot.

Gleznot skaisti, tā lai prieks,
Ota slīdētu kā nieks,
Krāsas visas kopā juktu,
No zāles ārā tauriņš muku.

Notika tas viss man sapnī,
Kāds noslēpies bij caurā spainī,
Dziedāja tas klusu, klusu,
Laikam taisījās uz dusu.

Gleznošu es arī to –
Spaini pašu krāšņāko.
Ar nezināmo, kas tup iekšā,
Ar to, kas nestādās man priekšā.

Otas plīst, un krāsas šķīst,
Pāri jumtam ūdens līst,
Domas galvā manā klīst,
Laikam laiks man gultā līst.
Tince Mūrniece, 8. kl.

Labākā mamma

Tu esi kā rāsas pile,
Kas saulē spīd.
Tu esi kā zvaigzne debesīs,
Kas tumsā ceļu rāda.

Tu esi kā saule,
Kas drūmos brīžos uzspīd.
Tu esi kā labā roka man.
Kas izpalīdz, kad palūdzu.

Tu esi labākā padomu devēja,
Kad galvā man simtu un viena
doma.

Tu esi kā ceriņzieds ar piecām zied-
lapām,
Kas dod man cerību un laimi.

Sandra Kārklīņa, 8. kl.

Logš

Cik daudz tas izsaka?
Caurspīdīgs sakausējums vai skatī-
jums uz dzīvi?

Tu pieej un skaties,
Kā saule spīd pie debesīm
Un lietus līst no mākoņiem.
Tu saproti, ka logs tevi aizsargā:
No saules stariem un lietus smalka-
jiem pilieniem.

Bet es sēžu un domāju,
Kas notiks pēc lietus:
Vai saule uzlēks debesīs,
Vai beidzot varavīksni ieraudzīšu?
Es gaidu un gaidu,
Bet neko neieraugu –
Ne sauli pie debesīm,
Ne ilgi gaidīto varavīksni.
Ērika Bogdanova, 8. kl.

Pieneņpūkas stāsts

Pieneņpūkas ceļa malā,
Visas viņas vēja varā,

Kad viņš nav vairs prātā labā,
Pūš tas visas vienā barā.

Nav vairs māju, nav vairs kāta,
Apjukušas kā bez prāta,
Skrien uz priekšu, skrien, kur tiek,
Tomēr zemē jāpaliek.

Ko lai iesāk? Nav ne jausmas,
Saknītes pavisam trauslas.
Izvēlēta meža mala,
Jāsāk viss no sākta gala.

Rainers Kriškāns, 9. kl.

Pieneņpūkas lido viegli
Pāri laukiem, pāri pļavām.
Pamet savu tēvu, māti,
Savas mājas lieliskās.

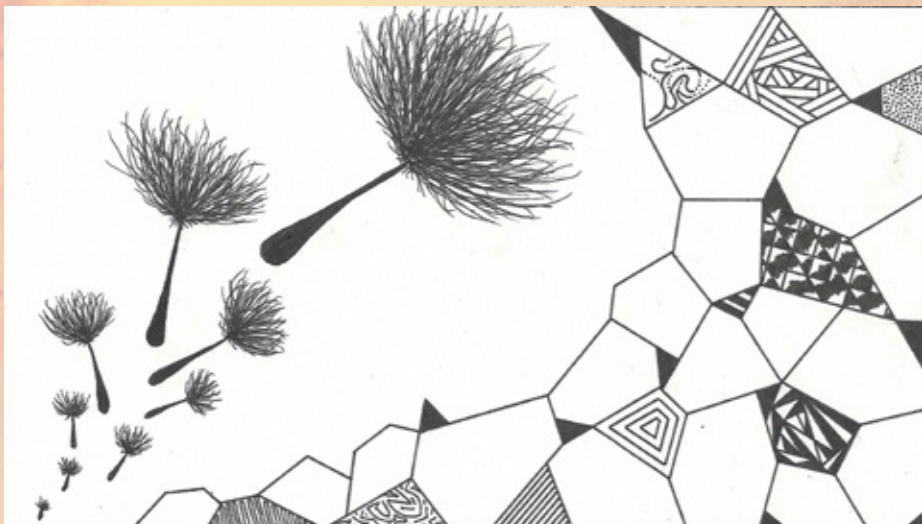
Meklē draugus interesantus
Tālās, zaļās laukmalēs.
Atrod draugus, atrod mājas,
Sāk tur dzīvi brīnīšķo.

Labi draugi, labas mājas
Zaļos laukos, grāvmalēs.
Dzīvo zaļi, dzīvo skaļi –
Labi tomēr Madlienā.

Edvīns Liepiņš, 9. kl.

Reti kurš cilvēks ikdienišķās lietās
spēj iztēloties ko neparastu. Reizēm es
gribētu aizlidot kā pieneņpūka, vērot
pasauli no augšas un graciozi nolais-
ties lejā. Savukārt reizēm vēlētos būt
tik viegla un skaista cik trauslā pie-
neņpūka. Jā, varbūt mana fantāzija ir
muļķīga, bet man patik sapņot par ne-
iespējamo. Ja katrs cilvēks spētu fan-
tazēt, pasaule kļūtu labāka, nebūtu tik
daudz negatīvās enerģijas.

Māra Kļaviņa, 9. kl.

2017. gada 1. septembrī Madlienas vidusskola svinēs 45. dzimšanas dienu. Mācību iestādi ir absolvējuši daudzi talantīgi jaunieši, kuri mērķtiecīgi veidojuši savu karjeru. Augusta mēnesī tika publicēti pirmie divi atmiņu stāsti par Jāni Pētersonu un Inesi Rūtiņu (Rubeni), septembrī – par Danuti Kindzuli (Dišereiti) un Normundu Pužuli. Oktobra numurā turpinām iepazīstināt ar absolventiem – Ainu Pidiku (Tiršu) un Edvīnu Bičevski.

Atmiņu mozaīka

Madlienas vidusskolu absolvēju 1985. gadā (11. izlaidums). Atmiņas par skolas laikiem kā krāsaini mozaīkas gabaliņi te pazūd, te uzrodas, te veido neparastas kombinācijas – tās vēlākajos dzīves gados palīdzējušas pielāgoties dažādām dzīves situācijām.

Madlienas vidusskolā sāku mācīties 6. klasē. Vecāki tobrīd pārcēlās uz Zādeni – tajā laikā dzīvības pilnu, sakoptu ciematiņu padomju saimniecībā „Madliena”. Šī vieta tiešām fascinēja – visi trīs iebraucamie ceļi bija apstādīti alejām. Lasot vēstures grāmatas, uzziņāju, ka Zādenē bijusi muiža. Man patika izstaigāt bijušo tās teritoriju, īpaši Cierkalniņu. Uz to veda taciņa, gar kuras malu auga ozolu rinda. Acīmredzot turp muižnieki gāja cīrēt, varbūt medīt.

6. klase mani sagaidīja visai ne-

draudzīgi. Tās, protams, tikai bērna izjūtas, nokļūstot svešā vidē. Klasesbiedru ķircināšana tomēr nāca par labu, jo iemācījies sevi aizstāvēt. Draudzenes – Dana, Inta un Iveta – bija mana atbalsta grupa, kas palīdzēja iejusties skolā.

Tā kā iepriekš biju mācījusies Cesvainē, kur skola bija barona pilī, Madlienas skolas ēka pārsteidza ar plašiem gaitenīem, logiem, kurus varēja atvērt vēdināšanai, lielo sporta zāli un visvairāk ar to, ka no rītiem nebija jānes malka, lai kurinātu klašu telpas.

Ar cieņu atceros Madlienas vidusskolas skolotāju kolektīvu. Varu ar pārliecību teikt, ka pedagogi strādāja, sirdsapziņas vadīti. Paldies latviešu valodas skolotājai Silvijai Tutānei – gramatikas zināšanas man šodien ļoti noder, veicot korektora darbu. Fizkul-

tūras skolotājs Andris Šrāders rūpējās, lai visi skolēni iemācītos slēpot, peldēt, šaut, spēlēt futbolu, tautasbumbu, basketbolu un vēl daudz citu sportiski noderīgu lietu. Fizikas skolotājs Andris Karasevs izpelnījās manu cieņu, jo stundās stāstīja nevis „pliku” teoriju, bet jebkuru fizikas likumu pamatoja ar piemēriem no dzīves. Kaut vai – ja jūs izžaujat veļu, kad tā žūs ātrāk, kad vēdlodziņš būs atvērts vai aizvērts? Tiem laikiem ļoti moderns bija vācu valodas kabinets – ar stikla būrīti katram skolēnam, mikrofonu un austiņām. Skolotāja Vija Funknere stundā centās aprunāties ar katru. Tieši individuāla pieeja lika rūpīgāk gatavoties stundai un nepaļauties uz veiksmi. Matemātikas skolotāja Aina Šrādere tik labi prata sadalīt laiku, ka stundās spējīgākie un ne tik spējīgie skolēni katrs darbojās ar cita līmeņa uzdevumiem, tajā pašā laikā visi kopā veiksmīgi „izbūrās” cauri mācību vielai. Visus skolas gadus viņa centās mani virzīt uz matemātikas studijām. Tikai daudzus gadus vēlāk, kad jau biju izmēģinājusi vairākas profesijas, sapratu – matemātika ir mana joma, tāpēc iestājos Grāmatvedības un finanšu koledžā un 2006. gadā to veiksmīgi pabeidzu.

Spilgti palikuši atmiņā Tautu draudzības festivāli, kurus organizēja skolotāja Antonija Mikšta. Interesanti bija iepazīt citu tautību cilvēkus, viņu tradīcijas, uzskatus, paražas. Tāpēc šodien bēgļu kontekstā tas palīdz izprast viņu centienus meklēt labākus dzīves apstākļus, spēju vai – tieši pretēji – spēju pielāgoties un integrēties.

Atmiņu mozaīka

Man kā labiniecei bieži bija iespēja doties apmaiņas braucienā uz citām republikām. Sākumā tas likās kā sods, nevis atzinība – pēkšņi izrauj no ierastās mierīgās vides un iemet neprognozējamu notikumu virpulī, bet pēc katra brauciena secināju – pieredze ir neatverama.

Vistālākais brauciens bija uz Uzbekiju. Pēc 7 stundu lidojuma, izkāpjot no lidmašīnas, pusstundas laikā izkusa kurpju zoles. Tad uzzinājām, ka gaisa temperatūra ir +45 grādi ēnā pēc Celsija. Cita pasaule. Koki un zāle neaug, toties visās puķudobēs zied rozes, kurām tāds klimats ir pa prātam. Govīm lielākais izslaukums – 1 litrs piena dienā, kartupeļi tur ir ekskluzīvs augs – pāris stādiņu piemājas puķudobē, un tie paši nepārtraukti jāapūdeņo. Bezgalīgi kokvilnas un arbūzu lauki. Un zemesrieksti patiešām aug zemē kā kartupeļi. Šajā braucienā mūs pavadīja skolotāja Antonija Mikšta, kura kā cāļu māte pieskatīja katru savu cālēnu, kā arī kopā ar vietējiem skolotājiem bija sastādījusi lielisku ekskursiju programmu. Šobrīd šāds ceļojums iz-

maksātu vairākus tūkstošus eiro.

Neatņemama sastāvdaļa bija kartupeļu talkas. Jau ar pirmo septembra nedēļu visiem bija jādodas vākt saimniecības kartupeļus, pavadot daudzas stundas garajās vagās. Tā teikt, „dzimtene sauc”... Toreiz bija modē, ka gan darba kolektīvi (skolotāji, ārsti, grāmatveži), gan studenti un skolēni devās palīgā lauksaimniekiem, bet darba mīlestību tas gan neieaudzināja, kā arī padarītais nebija sevišķi kvalitatīvs. Taču labums no šīm talkām bija – tās veidoja socializēšanās un sadarbības prasmes: ja klasesbiedram uzsmaidīja vai pateica kādu labu vārdu, viņš palīdzēja aiznest grozu līdz traktoram vai izrušināja no ugunsкура saceptu kartupeli.

Pēc skolas, pašai negaidīti, iestājos Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātē krievu valodas un literatūras nodaļā. Mācības patika, bet kļūt par skolotāju tomēr nebija mans aicinājums.

Pārcēlos uz Madonu, audzināju bērnus, prātoju, kur gan es varētu strādāt. Tad parādījās vakance tipogrāfijā – maketētājs jeb datormākslinieks, kā to-

reiz ierakstīja darba līgumā. Pieteicos, nedaudz nācās pamānīties, ka protu ar datoru rīkoties, lai gan biju tikai pāris reizes tuvumā redzējusi. Datoru ēra Latvijā tik tikko bija iesākusies. Tad gan nācās apgūt datora „gudrības” „kosmiskā ātrumā”, jo, sākot jau ar pirmo darba dienu, bija jāmaketē laikraksts. Tipogrāfijā nostrādāju 15 gadus. Patika. Likās, ka visa dzīve tāda sakārtota – bērni, darbs, mājas... Bet negribēju ieslīgt pašapmierinātībā, nolēmu, ka jāmacās – pabeidzu Grāmatvedības un finanšu koledžu. Pašreiz strādāju par grāmatvedi elektromontāžas uzņēmumā SIA „ENC LATVIA”, bet poligrāfijas darbi ir mans vaļasprieks. Tas mani ir savedis kopā ar skolotāju Zintu Saulīti, arī Rūdolfa Blaumaņa memoriālā muzeja „Braki” vadītāju, kas mani aicināja piedalīties šajā pozitīvajā notikumā – veidot atmiņu stāstus par Madlienas vidusskolu.

Tuvojoties jubilejai, Madlienas skolai novēlu zinātkārus bērnus un entuziasma pilnus skolotājus. Tas ir skolas dzinējspēks.

 Aina Pidika (Tirša)

Mana skola ar maniem labākajiem skolotājiem

Madlienas vidusskolu absolvēju 1983. gadā (9. izlaidums). Man varbūt ir paveicies, jo 1972. gada 1. septembrī jaunajā Madlienas vidusskolā biju 1. klases skolnieks.

Sevi vairāk uzskatu par plāterieti, jo

bērnība aizritēja Saules ielā un lauku mājās. Tur arī radās pirmā interese par tehniku, kad vēlējos noskaidrot no kā sastāv daudzas lietas. Tās tika izjauktas un pēc tam saliktas atpakaļ. Tomēr reizēm tā vis neizdevās, piemēram,

izjaucot lielu modinātājpulkstenu, atspere neparko negribēja ieņemt savu iepriekšējo vietu. Tad nu dažreiz arī saņēmu brāzienu no vecākiem. Vēlākajos gados jaucu un saliku dažādus braucamos – no mopēda ar D5 motoru līdz tēva Panonia. Skolas laikā radās interese arī par radiotehniku. Braucu uz Rīgas tirgu, kur varēja nopirkt atgriezumus un dažādas daļas no Rīgas radiatorūpnīcām. Kodināju plātes un lodēju pretestības, diodes, tranzistorus un citas daļas. Tā radās mājās pašā būvēta „gaismas mūzika” un citas lietas. Skolas vasaras brīvlaikā strādāju Plāteres lauku brigādē. Atceros, ka man uzticēja kraut piekabē siena ķīpas, kas bija savā mērā liela māksla, jo bija „jāsasien”, lai krava pa ceļam neizjuktu. Liku vienpadsmit rindas tā, ka, lai iebrauktu šķūnī, bija augšējās jānomet. Bietes ravēt gan nepatika.

Protams, jāpiemin skolas diskotēka „Slāpe”, kurai vācām tā laika jaunākos mūzikas ierakstus (neizmirstamie astoņdesmitie)

turpinājums 8. lappusē

Mana skola ar maniem labākajiem skolotājiem

un izmantojām savus lentu magnetofonus Majak un Astra.

Jaukas atmiņas saistās ar manu pirmo skolotāju Leonoru Atslēdziņu. Skolā patika matemātika, fizika un ķīmija. Bet vienmēr atcerēšos ar pateicību skolotāju Dzidru Megi, kura ielika pamatus latviešu valodā un literatūrā. „Zaļo zemi” tā arī nespēju izlasīt. Par šo tēmu saņēmu lielus sarkanus divniekus. Atceros, kā aizstāvēju skolas godu ķīmijas olimpiādē, kur ieguvo otro vietu. Uzdevumi bija tik grūti, ka puse uzreiz piecēlās un aizgāja. Kamēr domāju, no svešajiem ķīmijas skolotājiem tik dzirdēju frāzes, ka jāgaida Māris, viņš atrisinās. Atbrauca mans skolotājs Māris Siliņš un tiešām atrisināja. Toreiz pirmo vietu nepiešķīra. Patika arī sportot, gāju uz treniņiem pie jaunā skolotāja Jevgēnija Liepas. Ar viņu kopā braucām uz rajona un republikas sacensībām. Manas bija skriešanas distances – 400 m un 800 m. Nezinu, vai mans skolas rekords 800 m ir pārspēts, bet tas tāds bija ilgi. Vienreiz gan aizbēgu no mačiem toreizējā Stučkā, jo negribēju skriet 400 m barjerskrējienu. Cik atceros, tad nemaz nesaņēmu brāzienu no skolotāja par tādu izdarību. Perfektas vācu valodas zināšanas iemācīja skolotājs Fridrihs Funkners. Beidzot skolu, varēju brīvi runāt un visu saprast, bet diemžēl, ja valodu nelieto, to var arī aizmirst, kā

tas ir noticis tagad. Pateicoties labajām vācu valodas zināšanām, augstskolā es vieglāk „izbraucu”, jo pasniedzēja vairāk „tramdīja” tos, kuri sliktāk zināja šo valodu.

Skolas laiks palicis atmiņā arī ar pirmo mīlestību. Tā kā biju šajās lietās kautrīgs, tad viņa tā arī neuzzināja, ka biju iemīlējis.

Pēc skolas beigšanas bija jāizvēlas: stāties Rīgas Politehniskajā institūtā vai Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā, jo interese par radiotehniku bija tikpat liela kā par mehāniku. Šoreiz izšķirties palīdzēja Padomju Armija. No Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas, ja students sekmīgi mācījās, tajā gadā vēl neņēma armijā. Iegūtās zināšanas skolā palīdzēja izturēt lielo konkursu Jelgavā. Braucu kārtot iestājeksāmenus, bet kaut kā nebiju padomājis, ka varbūt kaut kas ir arī jāatkārto. Tā nu iepriekšējā vakarā, pirms ģeometrijas iestājpārbaudījuma atbraucis, konstatēju, ka visi mācās un atkārto teorēmu pierādījumus, bet man nav, no kā. Nu neko darīt, kā būs, tā būs! Izdevās iegūt 5 balles (tā toreiz bija augstākā atzīme). Nu jāpateicas skolotājam Ilzei Rengartei. Tā nu 1987. gadā pabeidzu „mehus”. Studiju laikā, kad biju praksē Jēkabpils rajona Zasā un rullēju ar labības kombainu SK5 Ņiva, iepazīnos ar sievu Ilzi, ar kuru kopā esam uzaudzinājuši trīs lieliskus bērnus – Edga-

ru, Jāni un Elzu. Pirmā darba vieta bija kolhozs „Leņina karogs”, kur strādāju par traktortehnikas ekspluatācijas inženieri. Atceros, ka darba vide bija nepierasta, jo traktoristi pārsvarā bija baltkrievu tautības un man bija jārunā ar viņiem krievu valodā, kas man tika mācīta tikai skolā no ceturtās klases. Tad pa vidu bija Jēkabpils cukurfabrika, kur biju „kīpa priekšnieks”. Diemžēl fabrika tika likvidēta. Tagad jau vairāk nekā desmit gadu strādāju VAS „Latvijas autoceļu uzturētājs” un vadu darbu un vides aizsardzības daļu. Tā kā mācīties nekad nav par vēlu, pirms septiņiem gadiem ieguvo vēl vienu izglītību – maģistra grādu darba aizsardzībā, absolvējot Rīgas Tehniskās universitātes Inženierekonomikas fakultāti.

Viens no maniem hobijiem ir medības. Esmu aktīvs mednieks jau kopš 1989. gada, vadu kolektīvu „Daugava”, kura medību platības atrodas Krustpils pagastā. Patik kalnu slēpošana, un pēdējos gadus esmu aizrāvies ar lielo tenisu.

Savai skolai novēlu lieliskus skolotājus, tādus, ar kādiem ir paveicies man, kuri darbā iegulda visu savu enerģiju, jaunradi un mīlestību, būt tādiem, kurus skolēni atcerēsies visu mūžu. Paldies!

Edvīns Bičevskis

Rainim 150

Septembris ir ne tikai rudens, skolas gaitu sākšanās, bet arī Dzejas dienu mēnesis. Šogad tas rit Raiņa zīmē, jo mūsu lielajam dzejniekam 150. gadskārta. Arī Madlienas vidusskolā notika Rainim veltīti pasākumi.

17. septembrī 1.–8.klašu skolēniem Madlienas jaunajā kinozālē bija iespēja noskatīties studijas „Rija” jauno ani-

mācijas filmu „Zelta zirgs”, kas veidota pēc Raiņa lugas motīviem. Septembra mēnesī sākumskolas skolēni ilustrēja Raiņa dzeju, zīmējumus varēja aplūkot izstādē.

24. septembrī skolas zālē notika Dzejas dienu pasākums „Rainim 150”, ko vadīja 12. klases skolnieks Edgars Sprukts. Pasākuma dalībnieki tika iepazīstināti ar dzejnieka dzīvi un literāro darbību. Katrs viņa dzīves posms tika ilustrēts ar paša autora dzejas rindām. Tā kā Rainis pazīstams ne tikai kā dzejnieks, bet arī dramaturgs, klašu kolektīvi bija iestudējuši lugu fragmentus: 6. klase „Mušu ķēniņš”, 8. klase „Zelta zirgs”, 11. klase „Pūt, vējiņi!”. Skolas dziedātāju izpildījumā izskanēja dziesmas ar Raiņa vārdiem, bet mazie sākumskolas skolēni nodejoja „Zeltītas vasaras”. Pasākuma noslēgumā skanēja patriotiska dziesma „Daugav` abas malas”.

Dzejas dienu mēnesis ir noslēdzies ar atziņu, ka Rainis joprojām dzīvo gan dziesmās, gan lugās, gan dzejā un ir latvisks, paties un patriotisks.

Skolotāja Vija Jēkabsons

ASPAZIJA

„Madlienas baznīcas torņa cēlējs”

„Teātris latviešiem ir, kur savus labus un nelabus darbus rādām, kur savas tautas pastāvēšanu redzam.”

(Ā.Alunāns)

„Kad tad, ja ne tagad? Un kas cits, ja ne mēs?” Tas brīdis ir noticis, kas liek atkal skaļi vēstīt par lielā teātra atdzimšanu Madlienā. Aspazijas lugas „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” pirmizrāde 2015.gada 14. novembrī Madlienas kultūras namā, režisors Didzis Cauka. Teātra izrāde veltīta Raiņa un Aspazijas 150 jubilejai. Un mēs vēlētos jums atgādināt, ka gada lielākais uzvedums ir nenovērtējama un mūžīga dāvana Madlienai, 2015-to gadu iezīmējot kā Madlienas kultūras nama 50-to jubilejas gadu.

Teātra izrādi „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” vairs nevar nosaukt par amatieru iestudējumu, tas kļuvis par visas Madlienas projektu, un tā ir milzīga atbildība publikas un sabiedrības priekšā. Divus gadus atpakaļ, strādājot pie teātra izrādes, negaidot uzvedums ir kļuvis par lielāko projektu visā Ogres novadā, suminot Raiņa un Aspazijas 150 gadus. Tas ir izdevies brīnums kaut vai tāpēc, ka Valts Kultūrkapitāla fonds neatbalsta amatieru teātrus, bet Madlienas projekts tika atbalstīts. Kā jau nojaušat, tie ir neiedomājami lieli finansiālie ieguldījumi, ar kuriem vēl nepietiek, lai uzvedums taptu. Vēl ir vajadzīgs visu, vairāk nekā 30 aktieru un 15 projekta veidotāju, nesavtīgs darbs un milzīgs ieguldījums cēla mērķa labā. Aspazija raksta savās atmiņās: „Nesavtīgs ideālisms ir šīs lugas galvenais idejiskais un līdz ar to ētiskais imperatīvs.” Un mums jāsaprot, ka diženās Aspazijas lugā izteiktais vēstījums par cilvēka cēlo dvēseli ir uzrunājis katru Madlienas lielā projekta dalībnieku. Visa komanda, negaidot atlīdzību, uzdevumu pilda kā goda misiju savai zemei, savai Madlienai, pazemīgā cieņā pret latviešu tautas dižgariem.

Velkot paralēles un meklējot teātra tradīciju aizsākumus Madlienā, mēs jums piedāvājam ieskatīties nelielā Madlienas teātra mākslas vēsturē.

No 19.gadsimta 60-tajiem gadiem kā mazas kultūras saīņas – vietējās skolas (Plāteres, Zādzenes un Madlienas) un garā bagātie cilvēki kopā ar turīgajām ģimenēm - Madlienas apvidū sāk veidoties pirmās kultūras zīmes. Skolas tolaik ir lielākās celtnes, kur ir aprīkotas skatuves, kas ļauj nostiprināt teātra mākslas tradīcijas laukos. Tolaik teātri spēlēja katrs latvietis.

1911.gada 11. novembrī durvis ver vaļā Plāteres tautas nams „Austrums”, Latvijā otrais saiets lauku teritorijā aiz Vecpiebalgas. Tautas nama darbība plaši pazīstama kā augstas klases kultūras un mākslas nesējs un jo īpašu ievēribu izpelnījies teātra māksla. Katru gadu tiek iestudēti lielformāta teātra uzvedumi un inscenējumi, kurus gandrīz pielīdzināja Latvijas Nacionālā teātra līmenim. Tiek uzvestas latviešu dižgaru lielākās lugas – „Mērnieku laiki”, „Skroderdienas Silmačos”, „Indrāni”. Režisora Pētera Lūča (no 1957.g. līdz 1991.g. Valmieras teātra galvenais režisors) vadībā uzvesta luga „Students vasarā”. Un kopā ar Plāteres labdarības biedrības priekšsēdētāju, skolotāju Antonu Benjamiņu, komponistu Kārli Kažociņu un mūzikas pedagogu, režisoru Eduardu Kažociņu (tolaik Rīgas strādnieku teātra režisors) veidotas spēcīgas teātra un kora tradīcijas.

Vēlāk 1965.gadā, kad jau durvis vaļā vērīs Latvijā pirmās lauku kultūras nams – Madlienas kultūras nams, saukts par balto namu, šeit nepārtraukti viesojās galvaspilsētas teātri - Dailes teātris ar Viju Artmani, Liepājas un Valmieras teātri, kas Madlienas kultūras namā pulcēja neiedomājami lielu skatītāju skaitu. Katru reizi zāle bija pārpildīta, un bija nepieciešamas papildus vietas.

Šodien tiek turpinātas teātra tradīcijas, un Madlienas publika alkst pēc teātra izrādēm. Vēl nesen Madlienas amatieru teātris nosvinēja 60 gadu jubileju, iestudējot un izrādot Rūdolfa Blaumaņa joku lugu „Trīnes grēki”. Atkārtoti spēlējot izrādi, tepat Madlienā, skatītāju mīlestība pret teātri un latviešu klasikas darbiem bija acīm redzama, zāle atkal bija pārpildīta. Iestudējot lugu „Trīnes grēki”, Madlienas amatieru teātra dzīvē notika arī kāds nozīmīgs notikums. Rūdolfs Blaumanis savā lugā katram galvenajam tēlam bija sarakstījis fantastiskas kuplejas. Dailes teātra mūzikas daļas vadītājs, un komponists Juris Vaivods šīm kuplejām sarakstīja mūziku. Un Madlienas amatieru teātra aktieriem bija lieliska iespēja iedziedāt „Trīnes grēku” kuplejas Dailes teātra studijā Jura Vaivoda vadībā.

No vēstures zināms, ka diženās Aspazijas luga „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” iestudēta 1927. gadā Dailes teātrī. Tās režisore - Felicita Ertnerē. Luga par Madlienas baznīcu esot vienīgais Aspazijas darbs par konkrētu Latvijas pagastu.

Lugas darbība norisinās 12., 13. gadsimtā. Tā rakstīta pēc senas latviešu teikas par Madlienas baznīcu. Aspaziju iedvesmoja un uzrunāja teikas motīvs, ka velni neļauj baznīcu uzcelt līdz laikam, kamēr baznīcā nebūs iemūrēta dzīva jaunava. Lugas galvenā varone klusā, maigā Madlena (Made) ir upuris, bet lugas gaitā tā top par varoni, kas labprātīgi iet nāvē, lai Madlienā uzceltu baznīcu, kas uzvarētu ļaunos spēkus.

turpinājums 10.lappusē

„Madlienas baznīcas torņa cēlējs”

Jānis Sudrabkalns par šo darbu ir izteicies: „Aspazija atgādina par seniem un nēgrūstošiem gara pamatiem, uz kuriem ceļams katra laikmeta, katra cilvēka darbs.”

Uzvedumam „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” ir jāklūst par notikumu visiem lauku reģionu iedzīvotājiem. Šodien apstākļi ir izveidojušies tā, ka Rīga ir pārsātināta ar kultūras notikumiem un lauku novadi, savukārt pagasti ir stipri nabadzīgi. Amatierteātros pārsvarā tiek iestudētas viduvējās komēdijas. Režisors Didzis Cauka izsakās: „Vēlētos, lai amatierteātros tiktu iestudēti vairāk lieli klasikas darbi ar lielāku pievienoto vērtību. Un ticiet man, ka skatītāji būs un skatīsies!” Šādu dižgaru iestudējumiem ir jāklūst par tautas patriotiskās atdzimšanas daļu, mīlestības un piederības sajūtai savai zemei. Diemžēl cilvēki, sevišķi jaunatne, arvien mazāk jūt piederību savai zemei un dodas prom.

Simboliski Aspazijas luga „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” ir jāiestudē Madlienā. Un šogad, sakrīt ar latviešu tautas dižgaru Raiņa un Aspazijas gadu, saņemot finansiālo un materiālo atbalstu, kā arī pateicoties nesavtīgam cilvēku darbam, luga tiek uzvesta. Izrāde jau ir ceļā pie jums, un šā gada 14. novembrī ar pirmizrādi Madlienā tā nonāks pie jums.

Divus gadus atpakaļ režisora Didža Caukas redzes lokā parādās Aspazijas luga par Madlienas baznīcu. Vēl nedomājot par tās uzvešanu, nakts stundās režisors sāka strādāt pie lielformāta piecu cēlienu lugas, piemērojot to teātra izrādei. Tā vārds pa vārdam, un kauliņi tika mesti. 2014. gada beigās sāk runāt par, toreiz vēl teātra izrādes „Madlienas baznīcas torņa cēlējs”, projektu. Strādājot pie uzveduma, izrāde ieguva lielāku apjomu un tapa par inscinējumu. Šādā gadījumā ārkārtīgi svarīgs ir uzveduma tehniskais risinājums – dekorācijas, kostīmi, gaismas, mūzika, video materiāli, mikrofoni un tehniskā aparatūra. Visas nepieciešamās izrādes sastāvdaļas prasa iesaistīt papildus iestādes ar finansiālo, materiālo un tehnisko atbalstu. Teātra izrādes režisors kopā ar Madlienas kultūras nama radošo komandu Viestura Lazdiņa vadībā, ar pārliecību spēja pamatot teātra projekta nepieciešamību un atbalstu tieši Madlienai. Šodien ar vislielāko godu un lepnu saucam mūsu atbalstītāju vārdus - Valsts Kultūrkapitāla fonds, Ogres novada dome, Madlienas pagasta pārvalde, Dailes teātris, Sia „RJK”, Sia „Digitālā Pele”, Ogres novada attīstības fonds „O divi” un Ogres TV. Paldies sakām arī vietējiem spēkiem - K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas par radošu dalību teātra izrādes tapšanā, kā arī visai Madlienas kultūras nama komandai.

Aspazijas lugā „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” darbojas 45 personāži un ļaužu grupas, kas uzvedumam prasa lielu aktieru sastāvu. Ar Madlienas cilvēkresursiem nepietiek un ir jāpaplašina Madlienas pagasta robežas, iesaistot aktierus un māksliniekus no blakus pagastiem. Kā rezultātā izrāde „Madlienas baznīcas torņa cēlējs” top kā starppagastu sadraudzības projekts, veicinot Ogres novada lauku teritoriju savstarpējo sadarbību un attīstību. Izrādē piedalās amatierteātru aktieri no 4 pagastiem – Madlienas, Ķeipenes, Suntažiem, Lauberes, un Ogres. Uzvedumā dzīvās mūzikas spēlei, dziesmām un dejām ir iesaistīti Madlienas kultūras nama kolektīvi - jauktais koris „Madliena”, senioru vokālais ansamblis „Tik un Tā”, pūtēju orķestris „Madliena”

un jauniešu deju kolektīvs „Daina”. Un iestudējot izrādi ir radies vēl viens sen lolots sapnis par kopīgu Madlienas kultūras nama kolektīvu uzvedumu, kas būtu vērtīgs kultūras produkts, ar ko mēs vēlētos pozicionēt Madlienu visai Latvijai un tās viesiem.

Ievēribas cienīgi ir teātra uzveduma veidotāju vārdi, kas veido profesionālu cilvēku komandu:

Režisors - Didzis Cauka (Dailes teātris, Latvijas Radio, Madlienas amatierteātris)

Scenogrāfs - Kristīne Zobena (Latvijas Nacionālā teātris)

Kostīmu māksliniece - Evija Dāboliņa (Vispārējo Dziesmu un deju svētku galvenā kostīmu māksliniece)

Gaismu mākslinieks - Harijs Zālītis (Dailes teātris)

Mūzikas autori - Igars Karņeļuks (komponists), Viesturs Lazdiņš (Ogres novada pūtēju orķestru virsdiriģents un pūtēju orķestra „Madliena” diriģents), Mareks Liepa

Video un skaņu meistars – Mareks Liepa (Madlienas kultūras nama gaismas un skaņas operators), kuram palīdzēs Miks Bičevskis un Agnis Lazdiņš.

Deju iestudētāja, kustību konsultante – Agrita Kaužena (Madlienas kultūras nama jauniešu deju kolektīva „Daina” vadītāja)

Izrādes rekvizītu mākslinieciskais noformējums – K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skola

Skatuves montāžas meistars – Gunārs Jēkabsons (Madlienas kultūras nams)

Projekta vadītājs – Viesturs Lazdiņš (Madlienas kultūras nama vadītājs)

Sabiedriskās attiecības, teātra pirmizrādes un izrāžu organizators - Elīna Daugerte (Madlienas kultūras nama pasākumu organizatore)

Mēs ļoti ceram un ticam, ka iesāktais darbs un pienākums pret šiem latviešu tautas dižgariem tiks veiksmīgi īstenots.

Ar cieņu, iestudējuma režisors Didzis Cauka.

Elīna Daugerte
Madlienas kultūras nama pasākumu organizatore

SIA „MS siltums” informē

Šobrīd SIA „MS siltums” ir noslēdzis četrus līgumus ar Latvijas investīciju attīstības aģentūru par projektu realizāciju: „Savienojošā siltumtrašu posma izbūve apvienojot pilsētas siltumapgādes sistēmu ar efektīvu biomasas staciju Ogres pilsētā” (projekta Nr. PCS/3.5.2.1.1/14/06/042), „Siltumapgādes sistēmas energoefektivitātes paaugstināšana Ogres novadā” (projekta Nr. PCS/3.5.2.1.1/14/06/041)

„Madlienas siltumapgādes sistēmas energoefektivitātes paaugstināšana” (projekta Nr. PCS/3.5.2.1.1/14/06/06/040), Suntažu siltumapgādes sistēmas energoefektivitātes paaugstināšana” (projekta Nr. PCS/3.5.2.1.1/14/06/043).

Šie projekti ir nozīmīgi Ogres novada infrastruktūras uzlabojumi, kas nodrošinās to, ka uzbūvējot jaunu šķeldas katlumāju Ogres pilsētā, daļu siltumenerģijas, kā to pierāda prakse, varēs saražot lētāk, un tā būs kā alternatīva esošajām gāzes katlumājām, jo Ogrē ir palikusi viena no nedaudzajām pilsētām Latvijā, kurā ir tikai viens apkures veids.

Tāpat ārkārtīgi nozīmīgi ir darbi, kas jau uzsākti lielākajos novada pagastos Madlienā un Suntažos - esošo siltumtīklu rekonstrukcija un jaunu posmu izbūve. Šos darbus nepieciešams veikt jau šajā gadā, jo nākamais periods, kad varētu pieteikties Kohēzijas fondu finansējuma atbalstam tiek plānots tikai pēc vairākiem gadiem, bet esošās siltumapgādes sistēmas sliktā tehniskā stāvokļa dēļ var neizturēt jau nākamo apkures sezonu.

Madlienā un Suntažos projekta realizēšanas darbi tika uzsākti vienlaicīgi, septembra sākumā ar mēneša nobīdi no plānotā. Kaut gan līguma termiņš ir 1. oktobris, darbus plānots pabeigt oktobra otrajā pusē. Līdz ar to jaunā apkures sezona tiks uzsākta dažas dienas vēlāk kā tas ir vidēji valstī.

Madlienā paredzētie būvdarbi šajā projektu kārtā ir visu siltumtīklu nomainīšana līdz Pagastmājai (izņemot siltumtīklu atzaru uz „Ābelēm”, ko pagājušā gadā avārijas rezultātā, jau nācās nomainīt), siltumtīklu atzaru no maģistrāles līdz pansionātam, siltumtīklu atzaru no maģistrāles līdz pastam un siltumtīklu posms gar skolu no sporta zāles līdz mākslas skolai.

Projekta ietvaros ir jāveic arī veco siltummezglu nomainīšana vai jaunu izbūvi pašvaldības ēkās: „Zālītes”, „Darbnīcas”, „Pansionāts”, kinozāle, kultūras nams, sporta zāle, vidusskola, internāta ēka, „Pagastmāja”, „Autoosta”, „Taurenīši”.

Atlikušā siltumtīkla posma (no kultūras nama līdz skolai) nomainīšana jāplāno nākamajā projektu kārtā. Nākamajā kārtā jāplāno arī siltummezglu nomainīšana daudzdzīvokļu mājās, līdz tam sakārtojot apsaimniekošanas jautājumu ar iedzīvotājiem.

Suntažos paredzētie būvdarbi: internātskolas visas apkures sistēmas nomainīšana, internātskolas un ciemata apkures sistēmu savienošana. Abas sistēmas apvienojot, ieguvums - Suntažu ciematā visa apkure tiks nodrošināta no šķeldas katlumājas, kas faktiski izlīdzinās lielās svārstības siltumnesēja to apkures sezonas laikā, jo sistēma ir automatizēta un maz atkarīga no personāla iejaukšanās atšķirībā no malkas katlumājām. Būtisks ieguvums būs arī finansiālā ziņā, jo samazināsies kopējās izmaksas, ko savukārt, rēķinot kopā ar projekta realizācijas izmaksām, uz šo brīdi ļaus saglabāt esošo siltumenerģijas tarifu.

Kā rezerve ar pieslēgumu jaunajiem siltumtīkliem, vismaz uz tuvākajiem gadiem, tiks atstāta arī internātskolas katlumāja, kas būs arī kā nodrošinājums internātam karstā ūdens sagatavošanai septembrī, maijā un jūnijā. Lai varētu nodrošināt Suntažu ciemata katlumājas darbību pie apvienotas sistēmas, SIA „MS siltums” šajā vasaras periodā par saviem līdzekļiem bija jāveic arī uzlabojumi pašā katlumājā pārbūvējot apkures katla cauruļu apsaisti un pārbūvējot šķeldas padeves sistēmu, pilnībā demontējot un izbūvējot jaunu šķeldas padeves cilindru telpas atbalsta betona konstrukciju un grīdu, cilindru stiprinājumus un veicot kustīgās grīdas remontu.

Sakarā ar projektu realizācijas darbiem esošos apstiprinātos siltumenerģijas tarifus par vienu MWh, Madlienā (EUR 49.52) un Suntažos (EUR 50.88) 2015./2016. gada apkures sezonā nav plānots mainīt.

Valdes Iocelis N. Ševels

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166;
e:pasts: elina.daugerte@ogresnovads.lv

18.oktobrī plkst.12:30

Kultūras nama lielajā zālē
Roberta Štainbahera funkcionālo treniņu sistēmas

BODY ART dienas

Aicina visus vingrot kopā!

Piedalīšanās bez maksas

Vairāk informācijas: www.bodyartschool.lv

20.oktobrī plkst 10:00

Kultūras nama lielajā zālē

CIRKS

Klaunu šovs „Oki-Doki”

Dažādi dzīvnieki, burvju triķi, žonglieris

leeja 1, - eiro

24.oktobrī plkst 17:00

Madlienas kultūras namā

Vairāku novadu

LĪNIJDEJU SADANCIS

„Meln ar baltu satikās

leeja par ziedojumiem

31.oktobrī

SVECĪŠU VAKARS

plkst.16:00 Vērenes kapsētā

plkst. 17:00 Madlienas kapsētā

Vadis Madlienas ev. lut. baznīcas mācītājs Vilnis

Cīrulis

No 18.septembra līdz 6.novembrim

Daces un Lindas Iraids

FOTOIZSTĀDE

No 1.augusta līdz 1.oktobrim

ODIVI foajē

Fotoizstāde **“MADLIENA TAD UN TAGAD”**

Piedāvā SLĪDE (www.slide.lv)

Zied zeme izsludina līdzfinansējuma konkursu

zied zeme

līdzekļu vākšanas kampaņu atbalstam Projektu bankā

PPP biedrība “Zied zeme” izsludina līdzfinansējuma konkursu kolektīvā ieguldījuma vietnē Projektu banka. Konkursa mērķis ir atbalstīt Ikšķīles, Ogres, Ķeguma, Lielvārdes un Baldones novadu iedzīvotāju un juridisko personu līdzekļu vākšanas kampaņas radošiem un sabiedrībai nozīmīgiem projektiem.

Vienam projektam tiks piešķirti līdz 200 eiro, nepārsniedzot 50% no projekta kopējām izmaksām, savukārt līdzfinansējuma saņēmēja uzdevums ir piesaistīt sabiedrības finansējumu pārējām projekta izmaksām kolektīvā ieguldījuma vietnē www.projektubanka.lv.

Par pieteikumu tiek uzskatīts vietnē www.projektubanka.lv ievietots projekts. Finansējuma vākšanas kampaņas maksimālais ilgums ir 3 mēneši, un projekts jāīsteno viena gada laikā pēc finansējuma vākšanas kampaņas beigām. Līdzfinansējuma piešķiršana turpināsies līdz konkursa fonda pilnīgai izlietošanai.

Projektu banka ir vietne, kurā ikviens Latvijas iedzīvotājs, organizācija vai uzņēmums var vākt līdzcilvēku ieguldījumus radošiem projektiem - jaunai lietai, vietai vai notikumam. Projektu banka dod iespēju aktīvi uzrunāt domubiedrus, savas pilsētas vai novada cilvēkus un mobilizēt viņus ieguldīt kopīgā mērķī – sākot no bērnu laukuma izveides līdz inovatīva produkta ražošanai.

Papildus informācija:

Māris Cīrulis, maris@ziedzeme.lv,

29782159,

www.ziedzeme.lv

Labprāt pieņemšu jūsu makulatūru:

- * vecos žurnālus,
- * avīzes,
- * grāmatas,
- * katalogus,
- * kartonus.

Aizbraukšu pakal Jums izdevīgā laikā un vietā.

Sazvanīsimies pa tālruni - 26474895.

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

